

ZESTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

155 EERSTE LEZING *Wijsh., 12, 13. 16-19*

Gij biedt waar gezondigd wordt, de kans tot inkeer.

Uit het boek der Wijsheid

- 13 Naast U is er geen andere God
die zorg draagt voor alles,
geen andere God, voor wie Gij waar zoudt moeten maken
dat Gij niet onrechtvaardig hebt geoordeeld.
- 16 Uw macht is de grond van uw rechtvaardigheid,
en omdat Gij over allen heerst,
behandelt Gij allen ook met zachtheid.
- 17 Waar men aan uw volstrekte macht niet gelooft,
daar toont Gij uw kracht
en bij hen die haar ervaren hebben,
neemt Gij alle grond tot overmoed weg.
- 18 Gij echter, die over de macht beschikt,
met veel zachtheid spreekt Gij uw oordeel uit
en Gij bestuurt ons met veel goedertierenheid,
want Gij kunt uw macht tonen, wanneer Gij maar wilt.
- 19 Door zó te doen hebt Gij uw volk geleerd,
dat de rechtvaardige een vriend van de mensen moet zijn,
en hebt Gij uw zonen hoopvol gestemd
dat Gij, daar waar gezondigd wordt,
de kans tot inkeer biedt

TUSSENZANG *Ps. 86 (85), 5-6, 9-10, 15-16a*

Gij zijt goed en genadig, Heer.

Gij zijt immers goed en genadig, Heer,
barmhartig voor elk die U aanroept.

Luister dan, Heer, naar mijn bidden,
geef acht op mijn smekende stem.

Eens komen de volken, uw schepselen,
weer om U te aanbidden, uw Naam te loven.

Want groot zijt Gij, Heer, en groot is uw schepping,
Gij zijt de enige God.

Maar Gij, Heer mijn God, zijt barmhartig en goed,
geduldig, mild en betrouwbaar.
Let dan op mij, heb erbarmen met mij,
en schenk uw dienaar uw kracht.

156 TWEEDE LEZING *Rom., 8, 26-27*

De Geest pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Rome

Broeders en zusters,

26 De Geest komt onze zwakheid te hulp.

Want wij weten niet eens hoe wij behoren te bidden,
maar de Geest zelf pleit voor ons
met onuitsprekelijke verzuchtingen.

27 En Hij die de harten doorgrondt,

weet waar de Geest op zint,
want Hij pleit voor de heiligen naar Gods bedoeling.

ALLELUIA *Apok., 2, 10c*

Alleluia.

Wees getrouw tot de dood, zegt de Heer,
en Ik zal u de kroon des levens geven.

Alleluia.

157 EVANGELIE *Mt., 13, 24-43 of 24-30*

Laat beide samen opgroeien tot de oogst.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Matteus

24 In die tijd hield Jezus de menigte deze gelijkenis voor;

„Het Rijk der hemelen lijkt op een man
die op zijn akker goed zaad had gezaaid ;

25 maar terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand,
zaaide onkruid tussen de tarwe en ging heen.

26 „Toen de halmen opgeschoten waren en vrucht hadden gezet,
was ook het onkruid te zien.

27 „Nu gingen de knechten naar hun meester en zeiden hem:

Heer, ge hebt toch goed zaad op uw akker gezaaid?

„Hoe komt het dan dat er onkruid op staat?

28 „Hij antwoordde hun

Dat is het werk van een vijand.

„De knechten zeiden tot hem:

Wilt ge dan dat we het bijeengaren?

29 „Maar hij zei:

Neen, ik ben bang dat ge, wanneer ge het onkruid bijeengaat,
de tarwe mee uittrekt.

30 „Laat beide samen opgroeien tot de oogst,
en met de oogsttijd zal ik de maaiers zeggen:

Haalt eerst het onkruid bijeen

en bindt het in bussels om te verbranden ;

maar slaat de tarwe op in mijn schuur."

- (31 Een andere gelijkenis hield Jezus hun voor
„Het Rijk der hemelen lijkt op een mosterdzaadje,
dat iemand op zijn akker zaaide.
- 32 „Dat is wel het allerkleinste zaadje,
maar wanneer het is opgeschoten,
is het groter dan de andere tuingewassen;
het wordt een boom,
zodat de vogels in zijn takken komen nestelen.”
- 33 Nog een andere gelijkenis vertelde Jezus hun:
„Het Rijk der hemelen lijkt op gist,
die een vrouw in drie maten bloem verwerkte,
totdat deze in hun geheel gegist waren.”
- 34 Dit alles sprak Jezus tot het volk in gelijkenissen
en zonder gelijkenissen leerde Hij hun niets,
- 35 opdat in vervulling zou gaan het door de profeet gesproken woord:
„Ik zal mijn mond openen in gelijkenissen,
Ik zal openbaren
wat verborgen is geweest vanaf de grondvesting der wereld.”
- 36 Toen liet Hij de menigte gaan en keerde naar huis terug.
Zijn leerlingen kwamen nu naar Hem toe en zeiden:
„Leg ons de gelijkenis uit van dat onkruid op de akker.”
- 37 Hij gaf hun ten antwoord
„Die het goede zaad zaait, is de Mensenzoon ;
- 38 de akker is de wereld ;
het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Rijk ;
het onkruid de kinderen van het kwaad,
- 39 en de vijand die het zaaide, is de duivel.
„De oogst is het einde van de wereld en de maaiers zijn de engelen.
- 40 „Zoals nu het onkruid wordt bijeengebracht en in het vuur verbrand,
zo zal het ook gaan op het einde van de wereld.
- 41 „De Mensenzoon zal zijn engelen uitzenden
en zij zullen uit zijn Rijk bijeenbrengen
allen die tot zonde verleiden en ongerechtigheid bedrijven
- 42 om hen in de vuuroven te werpen,
waar gewezen zal zijn en tandengeknars.
- 43 „Dan zullen de rechtvaardigen in het Koninkrijk van hun Vader
schitteren als de zon.
„Wie oren heeft, hij luistere.”)

Jaar A – Zestiende zondag door het jaar – 19 juli 2020

“Met veel zachtheid spreekt Gij uw oordeel uit.” (Wijsheid 12,18)

Inleiding

Wijsheid, heb je er ooit genoeg van? God is ons grote voorbeeld; Hij gebruikt zijn macht wijs. Ook Jezus in het Evangelie roept ons op tot wijze terughoudendheid.

Eerste lezing: Wijsheid 12,13 en 16-19

Gods macht is het thema in dit gedeelte. God is niet één van de vele spelers in het veld. Hij is de absoluut onvergelykbare. ‘Heel de wereld is voor U als een dauwdruppel.’ (11,22) Niets is er dat buiten God omgaat. Toch is God geen dictator die overal bovenop zit en alles dwingend controleert. Geen ‘Big Brother’ die overal loert en alles naar zijn hand zet. Hij gunt het geschapene ruimte, gunt het speelruimte. Zijn macht is zijn zorg voor alles. Behalve het woord ‘macht’ horen we daarom ook van ‘rechtvaardigheid, zachtheid, goedertierenheid’ en ‘kans tot inkeer’. Een heel bijzondere manier van macht uitoefenen. Wij kunnen daar wat van leren. ‘Door zó te doen, hebt Gij uw volk geleerd, dat de rechtvaardige een vriend van de mensen moet zijn’. Macht en invloed, we hebben er vaak maar weinig van. Maar het kleine beetje dat we hebben, laten we dat wijs gebruiken. Niet om anderen te laten buigen voor onze ideeën, maar om ze op te laten bloeien. Dat is vriendschap.

Gebet: Heer, dank U voor de ruimte die Gij al het geschapene gunt.

Vraag: Ben ik een ‘vriend van mensen’? Hoe kan ik het nog meer worden?

Tweede lezing: Romeinen 8, 26-27

Bidden is het mooiste wat er is. Bidden is het moeilijkste wat er is. Er zijn gelukkig hulpmiddelen. De gebeden uit vroeger tijden staan ons ten dienste. De biddende Kerk is om ons heen. Als wij ‘t een tijdje niet meer kunnen, bidt zij ook voor ons. Dat is een troostrijke gedachte. Wat Sint Paulus zegt, gaat nog dieper. ‘De Geest pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen’. Wij zoeken naar woorden, maar die schieten tekort. Soms weten we echt niet meer wat we bidden moeten. We zijn verbijsterd, we begrijpen niets meer. Maar de Geest kent ons dieper dan we onszelf kennen. Woordeloos communiceert de Geest ons diepste verlangen, onze angst, onze nood aan God. Bijzonder: als we bidden, en zelfs als we alleen maar *zouden willen* bidden, worden we gedragen door een woordeloos gesprek van de Drieëenheid.

Gebet: Heilige Geest, uw verzuchtingen geven mij de moed om verder te bidden.

Vraag: Niet weten ‘hoe wij behoren te bidden’: herkenbaar?

Evangelie: Matteüs 13, 24-43

De Kerk kent het verschijnsel ‘excommunicatie’. Bepaalde bijzonder zware zonden maken het onmogelijk om de sacramenten nog te ontvangen (vgl. Matteüs 18, 15-18). Toch is de Kerk uiterst terughoudend met excommunicatie. De reden daarvoor is te vinden in deze gelijkenis. Hij gaat over graan en onkruid. Er is graan, dat vrucht draagt. En er is onkruid dat er soms bedrieglijk veel op lijkt, maar dat vruchteloos is. De Kerk zal altijd ook mensen bevatten die, net als Judas, wel een schijn van religie hebben, maar bij wie de liefde niet echt is. Natuurlijk mogen we verlangen naar een zuivere Kerk; naar een gemeenschap van oprechte gelovigen. Maar we moeten die niet zelf proberen te organiseren. Anders gaan we op Gods rechterstoel zitten. Dat is niet wijs.

Gebet: Heer, maak dat mijn leven vrucht draagt.

Spreek: Pluk de dag – maar er komt ook een dag die *mij* plukt.